

Seitsemän kolumbialaisen nuoren ilmestykset Taivaasta ja Helvetistä

Yhtenä ryhmänä Jeesus Kristus vei nämä seitsemän kolumbialaista nuorta ja näytti heille Taivaan ja Helvetin. Kuuntele heidän selostuksensa Taivaan kirkkaudesta ja Helvetin kurjuudesta. *Nauhoituksesta, josta tämä on käännetty, pystyimme tallentamaan ainoastaan kuusi todistusta. Alun perin käännetty espanjalaisesta nauhoituksesta, kuvitukset on lisätty jälkeempään, eivätkä olleet osa todistusta.*

Ilmestykset Helvetistä

1. todistus

(Luukas 16:19) *Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti. Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa. Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasarusen hänen helmassaan. Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!' Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai paha; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa. Ja kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.*

Raamattu, Jumalan sana, on erittäin selkeä puhuttaessa Taivaasta ja Helvetistä. Osassa, jonka juuri luimme, Herra kertoo meille kahdesta paikasta: Taivaasta ja Helvetistä, tuomiosta tai pelastuksesta. Ei ole mitään paikkaa niiden välillä. Kiirastulta ei ole olemassa. Ei ole olemassa välivaihetta, jossa ihmiset viettäisivät jonkin aikaa jätettyänsä maailman ja siirtyäkseen sieltä Taivaaseen; Raamattu on hyvin selvä tässä asiassa.

(11. huhtikuuta 1995) Jumala antoi meille ilmestyksen, joka tulisi muuttamaan elämämme suuntaa. Olimme juuri alkaneet tietämään jotain Jumalasta ja hänen Sanastaan. Jumala on antanut meille seitsemälle nuorelle etuoikeuden ja suuren vastuun jakaa tämän meille antamansa ilmestyksen maailmalle.

Kaikki alkoi kymmenen aikoihin aamupäivällä. Olimme rukoilemassa ja valmistautuneet lähtemään eväsretkelle myöhemmin päivällä. Yhtäkkiä kun kello oli noin kymmenen, erittäin voimakas valkoinen valo loisti erään ikkunan läpi. Kun valo ilmestyi, kaikki me aloimme puhua kielillä ja meidät kastettiin Pyhällä Hengellä.

Siinä hetkessä olimme kaikki hämmästyneitä ja kiinnostuneita siitä mitä näimme. Kirkas valo valaisi koko huoneen. Valo oli paljon voimakkaampi kuin auringon valo. Valon keskellä näimme enkeleitä valkoisiin puettuna. Enkelit olivat kauniita, korkeita ja erittäin hyvän näköisiä.

Enkeleiden keskellä näimme jotakin ihmeellistä – mies-hahmon. Tämä hahmo oli erityinen olento, mies, joka oli puettu hyvin valkoiseen vaippaan ja kaapuihin. Hänen hiuksensa olivat kuin kultaista lankaa. Emme pystyneet näkemään hänen kasvojaan, koska ne olivat liian loistavat. Kuitenkin näimme hänen rintansa ympärillä kultaisen vyön, jossa luki kultaisin kirjaimin: ”Kuningasten kuningas ja Herrain Herra.” Hänellä oli jaloissaan puhdasta kultaa olevat sandaalit ja hänen kauneutensa oli vailla vertaa. Kun näimme tämän miehen läsnäolon, me kaikki lankesimme polvillemme.

Sitten aloimme kuulla Hänen ääntänsä. Se oli hyvin erikoinen ja ihmeellinen; jokainen sana lävisti sydämemme kuin kaksiteräinen miekka; kuten Raamatussa sanotaan. (Heb 4:12). Hän puhui meille yksinkertaisilla mutta voimakkailla sanoilla. Kuulimme Hänen selkeästi sanovan meille: **”Pienet lapseni, älkää pelätkö, olen Jeesus Nasaretilainen, ja olen tullut käymään luonanne näyttääkseni teille mysteerin, jotta voitte näyttää ja kertoa kylille, kansoille, kaupungeille, kirkoille ja kaikkialle. Minne minä käsken teitä menemään, sinne menkää, ja minne käsken teitä olemaan menemättä, olkaa menemättä.”**

Pyhä Raamattu, Jumalan Sana sanoo Joe 2:28 ”*Näitten jälkeen minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärensä ennustavat, vanhuksenne unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät.*” Nämä ovat aikoja joita Jumala on valmistamassa jokaiselle.

Sitten tapahtui jotakin omituista: keskelle huonetta ilmestyi kivi, ja Herra, joka oli kanssamme, laittoi meidät nousemaan sen päälle. Kivi oli noin 20 senttimetriä lattian yläpuolella, ja lattiaan ilmestyi valtava aukko. Aukko oli valtava, musta, hirvittävä luola. Pian putosimme kiven päällä ja menimme alas lattiassa olevan reiän kautta. Oli pimeää ja luola johti meidät alas maapallon keskipisteeseen.

Kun olimme tuossa synkässä pimeydessä, pelkäsimme todella paljon.! Olimme niin peloissamme että sanoimme Herralle: *”Herra emme tahdo mennä siihen paikkaan! Älä vie meitä sinne, Herra! Vie meidät pois täältä, Herra!”* Herra vastasi meille hyvin kauniilla ja myötätuntoisella äänellä: **”Tämä kokemus on välttämätön, jotta voitte nähdä ja kertoa muille.”**

Olimme sarven muotoisessa tunnelissa, ja me tuijotimme varjoja, demoneja ja hahmoja, jotka liikkuivat paikasta toiseen. Me jatkoimme matkaa syvemmälle ja syvemmälle. Vain muutamassa sekunnissa aloimme tuntea tyhjyyttä ja suuta pelkoa.

Sitten saavuimme joillekin luolille; kamalille oville, mikä näytti labyrintilta. Emme tahtoneet mennä sisään. Huomasimme hirvittävän hajun ja kuumuus oli tukahduttava. Kun astuimme sisään, näimme kauheita asioita, pelottavia näkymiä. Koko paikka oli liekeissä, ja näiden liekkien keskellä oli tuhansien ihmisten ruumiita. He kärsivät suurta tuskaa. Näkymä oli niin kauhistuttava, ettemme tahtoneet nähdä mitä meille näytettiin.

Paikka oli jaettu eri kärsimysten osastoihin. Yhtä ensimmäisistä osastoista, jonka Herra antoi meidän nähdä, oli nimeltään **”Patojen laakso”**, kuten me sitä kutsuimme. Siellä oli miljoonia patoja. Padat oli upotettu maan tasalle; jokaisessa niissä oli sisällä palavaa laavaa. Jokaisen padan sisällä oli kuolleen, helvettiin joutuneen ihmisen sielu.

Heti kun nuo sielut näkivät Herran, ne alkoivat huutaa ja kirkua: *”Herra, armahda meitä! Herra anna minulle mahdollisuus päästä pois tästä paikasta! Herra, vie minut pois täältä niin kerron maailmalle että tämä paikka on todellinen!”* Mutta Herra ei edes katsonut heihin. Siellä oli miljoonia

miehiä, naisia ja nuoria ihmisiä. Näimme myös homoseksuaaleja ja juoppoja kärsimässä. Näimme kaikki nämä ihmiset huutamassa suunnattomassa tuskassa.

Olimme järkyttyneitä nähdessämme heidän kehojensa tuhoutuvan. Heidän tyhjästä silmäkuopistaan, suusta ja korvista tuli matoja ja ne tunkivat ihon läpi kehon joka puolella. Tämä täyttää Raamatun sanan Jes 66:24 ”*Ja he käyvät ulos katselemaan niiden miesten ruumiita, jotka ovat luopuneet minusta; sillä heidän matonsa ei kuole, eikä heidän tulensa sammu, ja he ovat kauhistukseksi kaikelle lihalle.*” Myös Mark 9:48 ”*jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.*”. Olimme kauhuissamme siitä mitä näimme. Näimme liekkejä, jotka olivat noin 2,5 -3,5 metrin korkuisia. Jokaisessa liekissä oli sellaisen ihmisen sielu, joka oli kuollut ja joutunut helvettiin.

Herra salli meidän katsella miestä, joka oli yhden padan sisällä. Hän oli ylösalaisin ja liha tippui paloina hänen naamastaan. Hän katsoi Herraa läpitunkevasti ja sitten hän alkoi huutaa ja kutsua Jeesuksen nimeä. Hän sanoi: ”*Herra armahda! Herra anna minulle mahdollisuus! Herra vie minut pois tästä paikasta!*” Mutta Herra Jeesus ei tahtonut katsoa häneen. Jeesus yksinkertaisesti vain käänsi selkensä hänelle. Kun Jeesus teki näin, alkoi mies kirotta ja pilkata Herraa. Tämä mies oli John Lennon, saatanallisen ”The Beatles” bändin jäsen. John Lennon oli mies, joka pilkkasi Herraa elämänsä aikana. Hän väitti että kristinusko oli häviämässä ja että Jeesus Kristus tultaisiin unohtamaan kokonaan. Siitä huolimatta tämä mies on tänä päivänä Helvetissä ja Jeesus Kristus on elossa!! Kristinusko ei ole myöskään hävinnyt.

Kun aloimme kulkea reunoja pitkin tuossa paikassa, sielut kurottivat kätensä meitä kohti ja rukoilivat armoa. He pyysivät Jeesusta viemään heidät pois sieltä, mutta Herra ei koskaan edes katsahtanut heihin.

Sitten aloimme kulkea erilaisten osastojen läpi. Tulimme helvetin kauheimpaan osaan, jossa on pahimmat kärsimykset; helvetin keskukseen. Kaikista pahimmat kärsimyksen muodot, joita ihminen ei koskaan pystyisi kuvailemaan. Täällä olivat ainoastaan ne ihmiset, jotka tunsivat Jeesuksen ja Jumalan Sanan. Siellä oli pastoreita, evankelistoja, lähetystyöntekijöitä, ja kaikenlaisia sellaisia ihmisiä, jotka joskus olivat vastaanottaneet Jeesuksen ja tiesivät totuuden, mutta elivät kaksoiselämää.

Siellä oli myös luopioita; heidän kärsimyksensä olivat tuhatkertaisia muiden kärsimyksiin verrattuna. He huusivat ja rukoilivat Herralta armoa, mutta Herran sana sanoo Heb 10:26-27 ”*Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, vaan hirvittävä tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat.*”

Nuo sielut olivat siellä koska he olivat saarnanneet, paastonneet, laulaneet ja kohottaneet kätensä kirkossa, mutta kaduilla ja kotona he olivat uskottomia ja tekivät aviorikoksia, valehtelivat ja varastivat. Emme voi valehdella Jumalalle. Raamattu sanoo että jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan. (Luuk 12:48)

Jumala näytti meille kaksi naista, jotka olivat joskus olleet kristittyjä uskonsisaria ollessaan maan päällä, mutta jotka eivät eläneet vanhurskasta elämää Herran edessä. Toinen sanoi toiselle: ”*Sinä kirottu surkimus! On sinun vikasi että olen tässä paikassa! Sinä et kertonut minulle pyhää evankeliumia! Ja koska sinä et kertonut minulle totuutta, olen nyt täällä helvetissä!*” He sanoivat

toisilleen tähän tapaan liekkien keskellä, ja he vihasivat toisiaan, koska Helvetissä ei ole rakkautta, armoa tai anteeksiantoa.

Siellä oli tuhansittain niiden sieluja, jotka olivat tunteneet Jumalan Sanan, mutta joiden elämä ei ollut puhdasta Jumalan pyhän läsnäolon edessä. **”Jumalalla tai Helvetin liekeillä ei voi leikkiä!”**, Herra sanoi. Hän kertoi meille myös: **”Poikani, kaikki maailman kärsimykset keskitettynä yhteen paikkaan ei ole mitään, MITÄÄN siihen verrattuna, mitä ihminen saa kärsiä Helvetin pahimmissa paikoissa.”** Jos se on niin kamalaa niille, jotka kärsivät Helvetissä vähiten, kuinka paljon kamalampaa se on niille, jotka ovat Helvetin keskuksessa, ja jotka joskus tunsivat Jumalan Sanan ja luopuivat siitä. Sitten Herra kertoi meille että tulella voi leikkiä Maan päällä, muttei koskaan tulella Helvetissä.

Jatkoimme kävelemistä eri paikkojen läpi, ja Herra näytti meille monia eri ihmisiä. Näimme että ihmisillä siellä oli noin kuusi erityyppistä kärsimyksen muotoa. Siellä oli sieluja, joita demonit kiduttivat kaikenlaisilla rangaistuksilla. Toinen hirvittävä rangaistus oli heidän oma omatuntonsa, joka sanoi: **”Muista kun he kertoivat sinulle Jeesuksesta, muista kun kuulit Jumalan Sanaa, muista kun he kertoivat sinulle Helvetistä ja sinä nauroit sille!”** Heidän omatuntonsa kidutti heitä, aivan kuten madot, jotka kiemurtelevat joka puolella heidän ruumiitansa, tai kuten kuluttava tuli, joka oli tuhansia ja tuhansia kertoja kuumempaa kuin mitä me tiedämme. Tämä on palkinto, joka paholaisella on kaikille niille, jotka etsivät ja seuraavat häntä.

Jumalan Sana sanoo Ilm 21:8 **”Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema.”**

Seuraavaksi Herra näytti meille miehen, joka oli murhannut kuusi ihmistä. Nyt nämä kuusi ihmistä ympäröivät häntä ja huusivat hänelle sanoen, **”On sinun syysi että me kaikki olemme täällä, SINUN SYYSI!”** Murhaaja yritti tukkia korvansa koska hän ei tahtonut kuulla heitä, mutta hän ei pystynyt olemaan kuulematta, koska Helvetissä kaikki aistit ovat paljon herkempiä.

Sieluja kidutettiin tuossa paikassa sietämättömällä janolla, jota ei voi tyydyttää millään tavoin, kuten raamatunkertomuksessa Lasaruksesta ja rikkaasta miehestä (Luuk 16:19). Rikas mies Helvetissä ollessaan halusi ainoastaan yhden tipan vettä, ja se olisi riittänyt. Herran Sana sanoo Jes 34:9 **”Edomin puot muuttuvat pieksi ja sen multa tulikiveksi; sen maa tulee palavaksi pieksi.”**

Kaikki sielut siellä olivat tulen keskellä. Ihmiset näkivät kangastuksia kristallin kirkkaista joista tulen keskellä, mutta kun he yrittivät kurottautua niitä kohti, joet muuttuivat tuleksi. He näkivät myös puita, joissa oli vettä valuvia hedelmiä, mutta kun he yrittivät ottaa niitä, he polttivat kätensä ja demonit pilkkasivat heitä.

Sitten Jumala vei meidät paikkaan, joka oli paljon pahempi kuin aikaisemmin näkemämme paikat. Me näimme tuli- ja tulikivijärven. Järven yhdellä puolella oli pienempi järvi. Siinä pienemmässä järvessä oli miljoonia ja miljoonia ja miljoonia sieluja, jotka huusivat ja rukoilivat Herraa armahtamaan heitä. He sanoivat Hänelle: **”Herra, pyydämme! Vie meidät pois tästä paikasta edes pieneksi hetkeksi! Pyydän, anna minulle mahdollisuus päästä pois!!!”** Herra ei kuitenkaan voinut tehdä mitään heidän hyväkseen, koska heidän tuomionsa oli jo säädetty.

Noiden miljoonien ja miljoonien ihmisten keskellä Herra salli meidän keskittyä mieheen, jonka keho oli jo puoliksi uponnut tuliseen järveen. Herra antoi meidän ymmärtää ja tietää hänen ajatuksensa. Miehen nimi oli Mark. Olimme ihmeissämme asioista, joita hän sanoi itselleen ajatuksissaan. Opimme ikuisen opetuksen kun kuulumme seuraavat ajatukset: *”Antaisin mitä tahansa ollakseni teidän sijassanne nyt! Antaisin mitä tahansa palatakseni takaisin maan päälle vain minuutiksi. En välittäisi vaikka olisin kaikista kurjin, sairain, vihatuin tai köyhin mies maailmassa, antaisin mitä tahansa palatakseni takaisin! Vain yhdeksi minuutiksi maan päälle.”* Herra Jeesus piti minua kädestä kiinni. Jeesus vastasi Markin ajatuksiin sanomalla: **”Mark, miksi haluaisit tulla takaisin maan päälle edes vain yhdeksi minuutiksi?”** Itkuisella ja kärsivällä äänellä hän kertoi Jeesukselle: **”Herra! Antaisin mitä tahansa jotta pääsisin maan päälle edes yhdeksi minuutiksi yksinkertaisesti siksi, että voisin katua ja pelastua.”**

Kun Herra kuuli mitä Mark sanoi, näin Jeesuksen haavoista valuvan verta, kynelet täyttivät Hänen silmänsä ja Hän sanoi: **”Mark, on liian myöhäistä! Madot ovat vuoteenasi ja toukat peittonasi.”**(Jes 14:11) Kun Herra sanoi hänelle tämän, hän upposi järveen ikuisiksi ajoiksi. Surullista kyllä kellään noista sieluista ei ole enää toivoa. Ainoastaan meillä, jotka olemme Maan päällä, on mahdollisuus katua tänään ja mennä taivaaseen Herramme Jeesuksen Kristuksen kanssa.

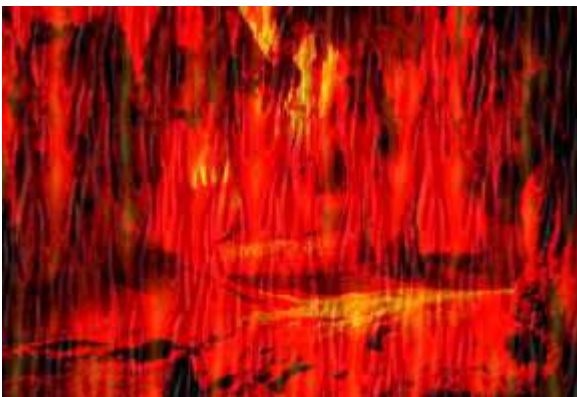
Nyt annan siskoni jatkaa tätä todistusta, kiitos.

2. todistus, Lupe

Jumala siunatkoon teitä rakkaat veljet. Luetaan Herran Sanaa Ps 18:10. *”Hän notkisti taivaat ja astui alas, synkkä pilvi jalkojensa alla.”* Kun Herra antoi kätensä minulle, tarrauduin siihen kiinni ja me aloimme laskeutua tunnelia alas. Tunneli pimenei ja pimenei kunnes en pystynyt näkemään edes toista kättäni, joka ei pitänyt kiinni Herran kädestä.

Yhtäkkiä menimme jonkin pimeän ja kipinöivän ohitse, josta kuului meteliä. Pimeys oli niin paksu, ettei käsilläkään pystynyt löytämään tunnelin seiniä. Laskeuduimme niin nopeasti, että minusta tuntui kuin sieluni olisi irtautunut ruumiistani.

Pian huomasin mädäntyneen hajun; kuin mädäntyneen lihan haju. Se paheni koko ajan. Sitten kuulin miljoonien ja miljoonien sielujen äänet. Ne huusivat, itkivät ja vaikeroivat taukoamatta. Olin niin peloissani että käännyn Herran puoleen ja sanoin: *”Herra mihin olet viemässä minua? Herra armahda minua! Pyydän armahda minua!”* Herra sanoi vain: *”On välttämätöntä että näette tämän, jotta voitte kertoa kaikille muille.”*

Jatkoimme matkaamme alas sarven muotoista tunnelia kunnes saavuimme paikkaan, joka oli täysin pimeä. Aivan kuin raskas verho olisi vedetty pois silmiäni edestä, kun näin miljoonia ja miljoonia liekkejä. Vielä pahempaa, kuulin tuskallisia huutoja, mutten nähnyt ketään. Minua todella pelotti. Sanoin Herralle: *”Pyydän Herra, armahda minua! Pyydän, armahda minua! Älä vie minua tähän paikkaan! Anna minulle anteeksi!”* Tässä vaiheessa en vielä ajatellut olevani Helvetissä pelkkä sivustakatsoja, vaan luulin että oli tilinteon hetki. Seisoessani Jeesuksen edessä, täräisin rajusti, koska todella luulin, että tämä päivä oli elämäni viimeinen.

Lähestyimme edessämme olevaa suurta liekkiä; se oli valtava ja paloi raivoisesti. Se madaltui hitaasti paljastaen suuren joukon liekkejä ja miljoonia sieluja itkien yhteen ääneen.

Sitten näin puisen pöydän, jota tuli ei kuluttanut. Sen päällä oli olutpullon näköisiä pulloja. Ne näyttivät virkistävältä, mutta ne olivat täynnä tulta. Kun katselin tätä, yhtäkkiä eräs mies ilmestyi. Hänen lihansa oli melkein täydellisesti tuhoutunut, ja se mitä oli jäljellä hänen vaatteistaan, oli mudassa ja paloivat. Hän oli menettänyt silmänsä, suun ja kaikki hiukset tulessa. Hän pystyi näkemään minut, vaikkei hänellä enää ollut silmiä. Ihmisen sielu on se, joka todella ajattelee, järkeilee ja näkee, ei luonnollinen keho.

Mies kurotti laihan kätensä kohti Herraa, ja alkoi huutaa: ”*Herra, armahda minua! Herra, armahda minua! Minuun sattuu! Minä palan! Pyydän armahda minua ja vie minut pois tästä paikasta!*” Herra katsoi häneen säälivästi, ja minä aloin tuntea kädessäni jotakin lämmintä. Se näytti ja oli verta... Jeesuksen verta! Herran veri tuli Hänen kädestään kun hän katseli tätä kärsivää miestä kuluttavassa tulessa.

Mies käänsi tuijottavan katseensa kohti pöytää ja käveli pullojen luokse. Hän tarttui pulloon, mutta kun hän oli juomassa siitä, lensi pullosta ulos tulta ja savua. Hän veti päänsä taaksepäin ja huusi tavalla, jota en ole koskaan kuullut. Hän itki hirveässä tuskassa ja surussa ja alkoi sitten juoda sitä, mitä tuossa pullossa oli. Mutta pullo oli täynnä happoa, ja se tuhosi täydellisesti hänen kurkkunsa. Pystyin näkemään hapon valuvan hänen kurkkua pitkin vatsaan satuttaen häntä.

Luku 666 oli kaiverrettu miehen otsaan. Hänen rinnassaan oli laatta, joka oli tehty jostakin tuntemattomasta metallista, jota ei pystytty tuhoamaan, eivät edes madot tai kuumuus. Siinä oli kirjoitettuna jotain kirjaimia, mutta emme pystyneet ymmärtämään niitä. Herra suuressa armossaan antoi meille tulkauksen siitä, mitä laatussa luki. ”**Olen täällä koska olen juoppo.**” Hän rukoili Herralta armoa, mutta Jumalan Sana on erittäin selkeä, kun se kertoo 1Kor 6:10 ”*eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa*”.

Herra näytti minulle tuon miehen viimeiset hetket maan päällä elokuvan tavoin. Oli kuin iso tv-kuvaruutu, joka näytti minulle viimeiset sekunnit miehen elämästä. Miehen nimi oli Luis ja hän oli baarissa juomassa. Näin baarissa saman pöydän ja samat pullot. Tuon pöydän ympärillä olivat hänen ystävänsä. (*Voin kertoa teille nyt, että on olemassa vain YKSI TOSI YSTÄVÄ, ja Hänen nimensä on JEESUS KRISTUS. Hän on uskollinen ystävä.*) Luis oli juomassa ja hänen ystävänsä olivat jo juovuksissa. Hänen paras ystävänsä otti pullon, rikkoi sen, ja alkoi lyödä sillä Luista. Kun hän näki Luis'n makaamassa lattialla, otti hän jalat alleen, mutta Luis vuoti kuiviin. Surullisinta on että hän kuoli ilman Herraa.

Kaiken tämän keskellä, kun kaikki nuo sielut huusivat, kysyin Herralta: ”*Pyydän Herra, kerro minulle tiesikö tämä mies sinusta ennen kuin hän kuoli? Tiesikö hän Sinun pelastuksestasi?*” Herra vastasi surullisena: ”**Kyllä Lupe, hän tiesi minusta. Hän vastaanotti minut henkilökohtaisena pelastajanaan, muttei palvelut minua.**” Sitten pelkäsin vielä enemmän. Luis itki vielä äänekkäämmin ja huusi: ”*Herra tämä sattuu! Tämä sattuu! Pyydän armahda minua!*” Hän kurotti taas käsillensä kohti Herraa, mutta Jeesus otti minun käteni hänen sijaan, ja me kävelimme pois liekin luota. Liekit, jotka polttivat Luista, muuttuivat rajummiksi, ja hän huusi yhä kovempaa: ”*Armahda minua! Armahda minua!*” Sitten hän hävisi liekkeihin.

Kävelimme eteenpäin. Tämä paikka oli niin valtava ja pelottava! Lähestyimme toista liekkiä ja sanoin Herralle: *”Herra, ei! Pyydän, en tahdo nähdä tätä enää! Rukoilen sinulta anteeksiantoa! Anna minulle anteeksi! En tahdo nähdä tätä!”* Niinpä suljin silmäni, mutta sillä ei ollut merkitystä olivatko silmäni auki vai kiinni, näin kaiken kuitenkin. Eräs liekki laskeutui pikkuhiljaa ja näin naisen. Hän oli mudan peitossa, ja muta oli täynnä matoja. Hänellä oli vain vähän hiuksia jäljellä ja hän oli yltä päältä matoisessa mudassa. Madot olivat syöneet häntä joka puolelta ja hän huusi: *”Herra armahda minua! Herra armahda minua ja anna minulle anteeksi! Katso minua! Tämä tekee kipeää! Armahda minua! Ota nämä madot pois! Vie minut pois tästä kidutuksesta koska se sattuu hirveästi!”* Herra yksinkertaisesti katsoi häntä hyvin surullisena. Kun pidimme Jeesusta kädestä kiinni, pystyimme tuntemaan hänen sydämen kivun ja surun kaikkien näiden kadotettujen sielujen puolesta, jotka paloivat ikuisesti Helvetin liekeissä.

Tällä naisella ei ollut silmiä eikä huulia, mutta hän pystyi silti näkemään ja tuntemaan; kaikki kipu oli vain voimakkaampaa. Hänellä oli kädessään pullo, täynnä happoa, mutta hän kuvitteli sen olevan hajuvettä. Pystyin näkemään että se oli happoa, ja joka kerta kun hän suihkutti sitä vartalolleen, se poltti häntä. Siitä huolimatta hän vain jatkoi hajuveden suihkuttamista vartalolleen uudestaan ja uudestaan. Hän sanoi uudestaan ja uudestaan että hajuvesi oli kallis. Hän luuli myös pitävänsä kaunista kaulakorua kaulassaan, mutta minä näin vain käärmeitä kietoutuneina hänen kaulansa ympärille. Hän kuvitteli pitävänsä hyvin kalliita rannekoruja, mutta minä näin että ne olivat todellisuudessa matoja, noin 30 senttimetrin kokoisia, jotka raivoisasti kaivautuivat hänen luihinsa. Hän kertoi että korut olivat kaikki mitä hänellä oli, mutta minä näin skorppiooneja ja matoja joka puolella hänen kehoansa. Hänellä oli metallikilpi, mikä kaikilla oli Helvetissä. Siinä luki: **”Olen täällä varkaudesta.”**

Nainen ei katunut syntejään. Herra kysyi häneltä: **”Magdalena, miksi olet tässä paikassa?”** Hän vastasi: *”Minua ei vaivannut muilta varastaminen. Ainoa asia mistä välitin olivat koruni ja uusien kalliiden hajuvesien hankkiminen. En välittänyt keneltä varastin, kunhan vain näytin hyvältä.”*

Pitelin kiinni Herran kädestä kun katselin matojen pesivän koko hänen kehossaan. Magdalena kääntyi ympäri kuin etsiäkseen jotain. Kysyin Herralta vielä uudestaan: *”Herra, tiesikö tämä henkilö sinusta?”* Ja Herra vastasi: **”Kyllä, tämä ihminen tuns minut.”**

Magdalena alkoi katsella ympärilleen sanoen: *”Herra missä se nainen on, joka puhui minulle sinusta? Missä hän on? Olen ollut helvetissä 15 vuotta.”* Kaikki ihmiset Helvetissä muistavat kaiken. Magdalena jatkoi kyselemistään: *”Missä tämä nainen on? En näe häntä!”* Tiesin ettei hänen kehonsa pystynyt kääntymään, koska hänen lihansa pysyi samassa asennossa. Hän yritti kääntyä ja katsoa muihin liekkeihin löytääksensä naisen, joka oli puhunut hänelle Jumalasta. Herra vastasi: **”Ei! Ei, Magdalena, hän ei ole täällä. Se nainen joka kertoi sinulle Minusta, on Taivasten Valtakunnassa Minun kansani.”**

Kuultuaan tämän, hän heittäytyi alas liekkeihin, mikä poltti häntä vielä enemmän. Hänen metallilaattansa tuomitsi hänet varkaaksi. Haluan sinun lukevan Herran Sanasta, [Jes 3:24](#) *”Silloin tulee tuoksun sijaan löyhyä, yön sijaan nuora, käherretyn tukan sijaan kaljuus, korupuvun sijaan säkkiverho, kauneuden sijaan polttomerkki.”*

Kun jatkoimme matkaamme Herran kanssa, näin todella ison pylvään täynnä matoja. Sen ympärillä oli punaisen kuumana hehkuvasta metallista tehty liukumäki. Pylvään päällä oli kirkkaasti valaistu mainostaulu, jonka pystyi näkemään mistä tahansa. Taulussa luki: **”Tervetuloa kaikki valehtelijat ja juoruilijat.”** Liukumäen loppupäässä oli pieni kiehuva laguuni. Se näytti palavalta tulikiveltä. Sitten näin täysin alastoman henkilön laskeutuvan alas mäkeä. Kun he laskivat, heidän ihonsa irtoili

ja jäi kiinni liukumäkeen. Kun he tippuivat palavaan laguuniin, heidän kielensä suurenivat kunnes ne räjähtivät ja madot ilmestyivät kielen tilalle. Tämä aloitti heidän kärsimyksensä. Jumalan sanassa lukee Ps 73:18-19 ”*Totisesti sinä panet heidät liukkaalle, perikatoon sinä heidät syökset. Kuinka he joutuvatkaan äkisti turmioon! He hukkuvat, heidän loppunsa on kauhistava.*”

Nähtyämme tämän, meidät vietiin pois Helvetistä. Haluan vain kertoa sinulle, että Taivas ja Helveti ovat todellisempia kuin tämä fyysinen maailma, jonka me tunnemme. Tämä on se paikka, jossa päätät mihin suuntaan tahdot kulkea; viettää ikuisuuden Jeesuksen kanssa tai palavassa Helvetissä. Herra sanoi meille jatkuvasti: ”...*sillä ilman sitä (Pyhitystä) ei kukaan ole näkevä Herraa, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa.*” (Heb 12:14) Siksi kerron teille saman asian nyt: ”*Sillä ilman sitä (pyhitystä) ei kukaan ole näkevä Herraa.*”

3. todistus, Sandra

Mennään Jumalan Sanaan Matt 10:28 ”*Älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua; vaan ennemmin peljätäkää häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.*”

Aina kun Helvettiin saapuu sielu, tuo henkilö saa kuoleman ruumiin. Herra Jeesus otti minun käteni ja aloimme mennä alaspäin erittäin pimeään tunnelin läpi, joka johti Maan keskipisteeseen. Saavuimme paikkaan, jossa oli useita ovia; yksi niistä avautui, ja me astuimme sisään Herran kanssa. En päästänyt Herran kädestä irti, koska tiesin että jos päästäisin, jäisin Helvettiin ikuisesti.

Tuon oven yläpuolella näin valtavan seinän. Siinä roikkui tuhansia ihmisiä päistensä koukuilla ja kahleilla, jotka kietoiivat heidän kätensä seinään. Näimme myös tuhansia ihmisiä seisomassa liekkien keskellä joka puolella.

Menimme erään liekin eteen ja se alkoi hitaasti laskeutua. Pian pystyin näkemään henkilön sen sisällä, ja kun hän puhui, pystyin tunnistamaan hänet mieheksi. Miehellä oli päällään papin vaatteet, jotka olivat aivan likaiset ja riekaleiset. Madot luikertelivat sisään ja ulos joka puolella miehen vartaloa. Hän näytti hiiltyneeltä ja tulen polttamalta. Silmät olivat vedetty ulos ja hänen lihansa suli ja tipahteli maahan. Mutta kun liha oli kokonaan tippunut pois, se kasvoi takaisin, ja koko prosessi alkoi taas alusta.

Nähtyään Jeesuksen hän sanoi: ”*Herra armahda minua, armahda minua! Pyydän, päästä minut pois täältä edes hetkeksi! Vain minuutiksi!*” Tämän miehen rinnassa oli metallilaatta, jossa luki: ”**Olen täällä varkaudesta.**”

Kun Jeesus tuli lähelle, Hän kysyi mieheltä: ”*Mikä sinun nimesi on?*” Mies vastasi: ”*Andrew, nimeni on Andrew, Herra.*” Herra kysyi häneltä: ”*Kauanko olet ollut täällä?*” Andrew vastasi: ”*Olen ollut täällä hyvin pitkän aikaa.*” Mies alkoi kertoa tarinaansa. Hän kertoi että hän oli ollut vastuussa kymmenysten keräämisestä ja hautojen järjestämisestä köyhille Katolisessa kirkossa. Kuitenkin hän varastikin rahat itselleen. Silmät täynnä myötätuntoa Herra kysyi mieheltä: ”*Andrew, oletko koskaan kuullut evankeliumia?*” Andrew vastasi: ”*Kyllä Herra, kerran oli eräs kristitty nainen, joka kävi kirkossa ja saarnasi evankeliumia, mutten tahtonut hyväksyä sitä. En tahtonut*

uskoa sitä, mutta uskon sen nyt! Nyt uskon että tämä on totta! Pyydän Herra vie minut pois täältä, edes hetkeksi!”

Hänen puhuessaan, madot kiemurtelivat hänen tyhjissä silmäkuopissaan, poistuen hänen korvistaan ja menen takaisin sisälle hänen suunsa kautta. Hän yritti vetää niitä pois käsillään, mutta se oli mahdotonta. Hän huusi hirvittävästi ja anoi armoa jatkuvasti. Hän pyysi koko ajan Herraa viemään hänet pois tuosta paikasta. Vielä pahempaa, demonit kiduttivat häntä jatkuvasti lävistäen keihäillään. Demonit näyttivät aivan eräiltä lelunukeilta, joita meillä on täällä maan päällä ja joita kutsumme nimellä ”**The Jordanos**”. Näin noita nukkeja Helvetissä, mutta ne eivät olleet enää nukkeja; ne olivat elossa ja demonisia. Ne olivat suunnilleen metrin korkuisia, ja niillä oli erittäin terävät hampaat. Veri valui heidän suustaan ja heidän silmänsä olivat täysin punaiset.

Ne hakkasivat Andrewta kaikella voimallaan, kuten kaikkia muitakin, jotka olivat tuossa osassa Helvettiä. Kun huomasin sen, kysyin Herralta kuinka maanpäällinen nukke saattoi näyttää aivan samalta kuin nuo demonit. Herra kertoi niiden olevan surun henkiä.

Jatkoimme matkaa ja näimme tuhansia ihmisiä tuskassa. Aina kun joku sielu näki Herran, se alkoi kurkottaa Häntä kohti laihoilla käsillään. Huomasin naisen, joka alkoi huutaa kun oli nähnyt Jeesuksen. Hän kirkui: ”*Herra pyydän armahda minua! Vie minut pois täältä!*” Hän kärsi paljon ja ojensi käsiään kohti Herraa. Nainen pyysi ja pyysi että Herra veisi hänet pois edes yhdeksi sekunniksi. Hän oli aivan alasti ja mudan peitossa. Hiukset hänen päässään olivat aivan likaiset ja madot luikertelivat hänen ruumissaan. Hän yritti ottaa niitä pois käsillään, mutta joka kerta kun hän repi niitä pois, ne moninkertaistuivat. Madot olivat noin 15–20 senttimetriä pitkiä. Herran sanassa sanotaan Mar 9:48 ”*Jossa heidän matonsa ei kuole, eikä tuli sammuu.*”

Oli niin hirveää nähdä tämä nainen ja kuulla hän itkunsa kun madot söivät hänen lihaansa. Hänen rintaansa oli kiinnitetty metallilaatta, joka ei tuhoutunut liekeissä. Siinä luki: ”**Olen täällä aviorikoksesta.**” Samaan tapaan kuin hänen syntinsä, nainen oli pakotettu tekemään helvetissä huorin inhottavan ja lihavan käärmeen kanssa. Käärmeellä oli valtavat piikit kehonsa ympärillä, noin 15–20 senttimetriä pitkiä. Käärme tunkeutui hänen henkilökohtaisiin ruumiinosiinsa ja luikerteli kohti hänen kurkkuansa. Kun käärme meni naisen sisälle, nainen alkoi kirkua.

Nainen rukoili Herraa vielä hartaammin viemään hänet pois tuosta paikasta: ”*Herra, olen täällä aviorikoksesta, olen ollut täällä seitsemän vuotta, siitä saakka kun kuolin Aidsiin. Minulla oli kuusi rakastajaa ja olen täällä aviorikoksesta.*”

Helvetissä hän joutui toistamaan syntinsä uudelleen ja uudelleen. Hän koetti ylettää Herraan, mutta Herra vain sanoi hänelle: ”**Blanca, on liian myöhäistä sinulle. Madot ovat vuoteenasasi, ja toukat peittonasi.**” (Jes 14:11) Kun Herra sanoi nuo sanat, tulinen peitto peitti hänet, enkä enää nähnyt häntä.

Jatkoimme kävelemistä nähden tuhansia ja tuhansia ihmisiä. Siellä oli nuoria ihmisiä, aikuisia ja vanhempia ihmisiä kärsimässä tuskassa. Saavuimme paikkaan, joka näytti isolta tuliselta uima-altaalta, ja jossa oli tuhansia naisia ja miehiä sisällä. Jokaisella heistä oli metallilaatta rinnassaan, ja siinä luki: ”**Olen täällä koska en antanut kymmenyksiä enkä uhri lahjoja.**” Kun luin sen, kysyin Herralta: ”*Herra kuinka voi olla mahdollista että nämä ihmiset ovat täällä tästä syystä??*” Herra vastasi: ”**Koska nämä ihmiset ajattelivat, etteivät**

kymmenykset ja uhrilahjat ole tärkeitä, kun minun sanani taas osoittaa sen olevan käsky.” Mal 3:8-9 sanotaan ”Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte minulta. Mutta te sanotte: ’Missä asiassa me sinulta riistämme?’. Kymmenyksissä ja antimissa. Te olette kirouksella kirotut, kun te, koko kansa, minulta riistätte.

Herra kertoi että kun Hänen omansa pitävät kymmenyksensä itsellään, se viivyttää Herran työtä, eikä evankeliumia saarnata. Ihmiset tässä paikassa kärsivät tuhat kertaa enemmän kuin muut, koska he tunsivat Jumalan sanan eivätkä totelleet.

Jatkoimme kulkemista ja Herra näytti minulle miehen. Näin hänet vyötäröstä ylöspäin, ja aloin nähdä näkynä kuinka hän kuoli. Hänen nimensä oli Rogelio. Hän oli autossaan kun eräs ihminen tuli lähelle hänen autoansa kertoakseen hänen evankeliumia, ja antoi hänelle Raamatun. Mutta Rogelio ei välittänyt hänen varoituksestaan ja jatkoi matkaansa tietämättään että muutaman minuutin päästä hän kolaroisi. Auto lensi alas jyrkänteeltä ja mies kuoli pian.

Sillä hetkellä kun hän törmäsi, Raamattu aukesi Ilm 21:8 kohdasta: ”*Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorinteijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema.*” Kun Rogelio luki tämän jakeen, hän kuoli ja joutui Helvettiin.

Hän oli ollut siellä vain kuukauden ja hänellä oli vielä lihaa jäljellä naamallansa. Kuitenkin hän kärsi samalla tavalla kuin muutkin. Ensiksi hän ei tiennyt miksi oli Helvetissä. Luulen, että kun tuo kristitty tuli lähelle hänen autoaan, se oli hänen ainoa ja viimeinen mahdollisuutensa vastaanottaa Herra Jeesus. Tänään kehotan sinua avaamaan sydämesi Jeesukselle; Hän ainoastaan on tie, totuus ja elämä. (Joh 14:6) Ainoastaan Hänen kauttaan voimme tulla pelastetuiksi Taivasten Valtakuntaan. (Apt 4:12) Herra myös pyytää meitä seuraamaan Hänen tietänsä pyhyudessa ja kunniaassa. Jumalan siunausta teille.

4. todistus

Jumala siunatkoon teitä veljet. Kun Herra otti kädestäni kiinni, näin itseni seisomassa kiven päällä, ja takanamme näin enkelin. Aloimme laskeutua tunnelin läpi hurjalla nopeudella. Käännyin nopeasti ja näin että enkeli oli tiessään, ja pelkäsin niin paljon. Kysyin Herralta: ”*Herra minne enkeli meni? Miksi hän ei ole enää täällä?*” Herra sanoi: ”*Hän ei pysty menemään sinne, minne me olemme menossa.*”

Matkamme alaspäin jatkui ja sitten loppui yhtäkkiä, kuin hissi. Näin useita tunneleita, ja me menimme sen lävitse, josta siskoni Sandra kertoi. Tunneli, jossa ihmiset roikkuivat koukuilla päistänsä ja kahleilla ranteistansa. Seinä, jossa roikkui ihmisiä, näytti loppumattoman pitkältä. Katsoin eteeni ja näin siellä toisen seinän, aivan samanlaisen kuin aikaisempi. Sanoin Herralle: ”*Herra, tässä paikassa on niin paljon ihmisiä!*” Välittömästi eräs jae Raamatusta tuli mieleeni, eräs jota en tunnistanut. Herra kertoi minulle: ”*Tuonela ja horna eivät kylläänsä saa.*” (San 27:20)

Lähdimme sieltä ja kohta saavuimme paikkaan, jota kutsutaan nimellä ”**Patojen laakso**”. Nämä padat olivat täynnä kiehuvaa

mutaa, ja me menimme lähelle yhtä sellaista. Ensimmäinen henkilö, jonka siellä näin, oli nainen. Hänen kehonsa kellui ja upposi kiehuvaan mutaan, mutta kun Herra katsoi häneen, hän pysähtyi ja jäi mutaan vyötäröstä alaspäin. Herra kysyi: ”**Nainen mikä sinun nimesi on?**” Hän vastasi: ”*Nimeni on Rubiella.*”

Hänen hiuksensa olivat kiehuvaan mudassa ja liha roikkui hänen luistaan, jotka olivat hiiltyneet mustaksi tulesta. Madot menivät sisään hänen tyhjistä silmäkuopistaan ja tulivat ulos hänen suustaan, menivät taas nenästä sisään ja tulivat ulos korvista. Mistä madot eivät päässeet sisään, ne yksinkertaisesti tekivät reiän hänen muissa ruumiinosissaan, mikä aiheutti sanoinkuvaamatonta kipua.

Hän huusi: ”*Herra, pyydän! Vie minut pois tästä paikasta. Armahda minua! En voi olla täällä enää! Lopeta tämä Herra! En kestä enää! Pyydän armahda minua!*” Herra kysyi häneltä miksi hän oli siellä. Hän kertoi olevansa siellä turhamaisuudesta, mikä luki myös hänen rinnassaan olevassa metallilaatassa. Kädessään hänellä oli tavallisen näköinen pullo, mutta hänelle se oli erittäin kallis hajuvesipullo. Rubiellan piti ottaa pullo, joka oli täynnä happoa, ja suihkuttaa sitä ympäri kehoansa. Tämä aiheutti sen, että kaikki liha, johon oli suihkutettu happoa, alkoi sulaa, aiheuttaen suurta kipua.

Hän huusi Herralle: ”*Herra pyydän, Armahda minua! En pysty olemaan täällä pidempään! Vain sekunniksi Herra.*” En sano että hajuveden käyttö on synti, mutta Herra kertoi meille, että nainen oli siellä parfyyminsa vuoksi. Herran sana sanoo 5Moos 5:7 ”*Älä pidä muita jumalia minun rinnallani.*” Hän oli siellä koska kauneus, hajuvedet ja turhamaisuus olivat ensimmäisellä sijalla hänen elämässään. Siitä huolimatta Herra Jeesus on kuningasten Kuningas ja herrain Herra! Hänen tulee olla ensimmäisellä sijalla sinun elämässäsi; siksi hän oli siellä. Surullisena Herra katsoi häneen ja sanoi: ”**Rubiella, on liian myöhäistä sinulle, madot ovat vuoteenasi, ja toukat peittonasi.**” Kun Herra sanoi niin, tulinen peitto peitti hänet kokonaan. Nainen kärsi hirvittävää kipua, kun hänen ruumiinsa kului tuossa padassa.

Sitten menimme kauas sieltä ja tulimme paikkaan, jossa oli jättimäisen kokoisia ovia. Kun lähestyimme niitä, ne aukenivat meille. Toisella puolella näimme valtavan luolan. Kun katsoin ylöspäin, näin erivärisiä valoja liikkuvan savupilven tavoin. Yhtäkkiä kuulimme musiikkia; salsaa, ballenatoa, rokkia ja muuta populaarimusiikkia, jota ihmiset kuuntelevat radiosta. Herra teki kädellään liikkeen ja sitten näimme miljoonittain ihmisiä roikkumassa kahleilla käsistään. He hyppivät villisti tulen yläpuolella.

Herra katsoi meihin ja sanoi: ”**Katsokaa, tämä on tanssijoiden palkka.**” Heidän piti hyppiä villisti ylös ja alas musiikin tahdissa. Jos oli salsaa soimassa, heidän piti hyppiä sen tahdissa, jos mitä tahansa muuta musiikkia oli soimassa, heidän piti hyppiä sen musiikin tahdissa. He eivät voineet lopettaa hyppimistä koskaan. Mutta vielä pahempaa, heidän kenkiensä

pohjissa oli 15 senttimetrin pituiset piikit. Aina kun he hyppäsivät, piikit lävistivät heidän jalkansa, eikä heillä koskaan ollut hetkeäkään lepoa. Kun joku yritti lopettaa, demonit tulivat heti lävistämään heitä keihäillä, ja kiroamaan heitä sanoen: ”*Ylistä häntä! Tämä on sinun valtakuntasi nyt, ylistä Saatanaa! Ylistä häntä! Et voi lopettaa, ylistä häntä! Ylistä häntä! Sinun täytyy ylistää häntä! Sinun on pakko hyppiä! Sinun on pakko tanssia! Et voi pysähtyä yhdeksikään sekunniksi.*”

Oli kamalaa että monet niistä ihmisistä olivat kristittyjä, jotka tunsivat Herran, mutta he olivat kuollessaan yökerhoissa. Ehkä sinä kysyt: ”*Missä kohdassa Raamatussa sanotaan, että tanssiminen on väärin?*” Jaak 4:4 Raamattu sanoo: ”*Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan*

vihollinen.” Myös 1Joh 2:15-17: ”Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta. Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti.” Muista, että maailma katoaa ja kaikki tämä häviää, mutta se joka tekee Jumalan tahdon, pysyy ikuisesti.

Ystävieni ja veljeni, kun lähdimme tästä paikasta, näimme joitakin siltojen kaltaisia, jotka jakoivat Helvetin kärsimyksen eri osastoihin. Näimme hengen kävelemässä sillan yli. Se näytti juuri sellaiselta nukelta, jonka olemme nähneet maan päällä; kutsumme niitä nimellä ”Treasure Trolls”. Niillä on eriväriset hiukset ja vanhan miehen kasvot, mutta lapsen vartalo ja niiltä puuttuivat sukupuolielimet. Niiden silmät ovat täynnä pahuutta. Herra selitti, että ne olivat kadotuksen henkiä. Tällä hengellä oli keihäs kädessään, ja se asteli mahtailevasti tuolla sillalla kuin jokin kuningatar tai kaunis malli.

Kävellessään se lävisti keihäällään alapuolella olevia ihmisiä. Se kirosi heitä sanoen: ”*Muistatteko sen päivän kun olitte kristityn kirkon ulkopuolella, ettekä tahtoneet mennä sisälle? Muistatteko päivän kun he evankelioivat teitä, mutta te ette tahtoneet kuunnella? Muistatteko päivän kun he antoivat teille traktaatin ja te heititte sen pois?*” Kadotetut sielut yrittivät peittää alueen, jossa heidän korvansa joskus olivat olleet. He hokivat demonille: ”*Pää kiinni! Pää kiinni! Älä kerro minulle enempää! En tahdo tietää enempää, pää kiinni!* Siitä huolimatta ilkeä henki nautti tehdessään niin ja saadessaan sieluissa aikaan kipua.

Jatkoimme Herran kanssa kävelemistä. Katselimme ihmismassaa ja huomasimme miehen, joka huusi voimakkaammin kuin muut, jotka paloivat siellä. Hän sanoi: ”*Isä, Isä, armahda minua!*” Herra ei ollut aikomassa pysähtyä katsomaan tätä miestä, mutta kun Hän kuuli sanat ”*Isä*”, Hän täräsi ja kääntyi ympäri. Jeesus katsoi häneen ja sanoi: ”*Isä? Kutsutko minua isäksesi? Ei, en minä ole sinun Isäsi, etkä sinä ole minun poikani. Jos olisit minun poikani, niin olisit nyt minun kanssani Taivasten Valtakunnassa. Te olette pahalaisen lapsia.*” Välittömästi tulinen peitto nousi ja peitti hänen koko ruumiinsa.

Herra kertoi meille miehen elämäntarinan. Mies kutsui häntä isäkseen, koska oli tuntenut Hänet. Hänellä oli ollut tapana käydä kirkossa kuulemassa Jumalaa Hänen Sanansa kautta, ja hän oli saanut monia lupauksia Jumalalta. Niinpä me kysyimme: ”*Mitä tapahtui, Herra? Miksi hän sitten on täällä?*” Herra vastasi: ”*Hän eli kaksoiselämää. Hän eli kotona yhdellä tavalla, ja kirkossa toisella tavalla. Hän ajatteli sydämessään: 'No, kukaan ei asu minua lähellä, ei pastori tai kukaan veljistäni, joten voin tehdä mitä haluan'. Mutta hän unohti että Herran silmät näkevät kaikki meidän tiemme ja ettei kukaan voi valehdella tai piiloutua Herralta.*”

Herran Sana kertoo meille: ”*Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.*” (Gal 6:7) Tuo mies kärsi tuhat kertaa enemmän kuin muut. Hän maksoi kaksinkertaista tuomiota: yhtä hänen syntiensä tähden, ja toista ajateltuaan että voisi pettää Herraa.

Nykyään ihmiset luokittelevat syntejä; he ajattelevat että homoseksuaalit, varkaat ja murhaajat ovat pahempia syntisiä kuin valehtelijat ja juoruilijat. Mutta Herran silmissä kaikki nämä synnit painavat yhtä paljon, ja niillä on sama hinta. Raamattu kertoo meille: ”*Sillä synnin palkka on kuolema*”, ”*jumalattoman ylitse on tuleva hänen jumalattomuutensa*”. (Room 6:23, Hes 18:20) Ystäväni ja veljeni, kutsun teitä nyt vastaanottamaan Jeesuksen kutsun. Jeesus ojentaa sinulle armollisen kätensä jos sinä kadut. Herran Sana kertoo meille, että se joka muuttaa tiensä ja katu, saa armon. On paljon parempi uskoa nyt, kuin odottaa ja löytää myöhemmin vaikean tien. Jumalan siunausta.

5. todistus

Herran sana sanoo Room 6:23 ”*Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herassamme.*”

Kun menimme alas siihen paikkaan, tunsin kivun ja kokemuksen kuolleen olemisesta. Olin hyvin peloissani siitä mitä näin. Tajusin että siellä oli paljon ihmisiä; kaikki itkivät ja huusivat apua. Oli täysin pimeää, mutta Herran läsnäolossa pimeys hävisi. Näimme tuhansittain sieluja itkemässä ja huutamassa apua ja armoa. He huutaen pyysivät Herraa viemään heidät pois sieltä. Meihin sattui myös paljon, koska tiesimme Herran kärsivän suurta kipua nähdessään heidät.

Monet pyysivät Herraa viemään heidät pois edes minuutiksi tai vain sekunniksi. Silloin Herra kysyi heiltä: ”*Miksi tahdot mennä pois?*”, ja he vastasivat hänelle: ”*Koska tahdon tulla pelastetuksi! Tahdon katua ja tulla pelastetuksi!*” Siitä huolimatta oli liian myöhäistä heille.

Rakkaat ihmiset jotka kuuntelette minua, nyt on ainoa mahdollisuus valita meidän ikuinen päämäärämme. Voit joko valita ikuisen pelastuksen paikan, tai ikuisen tuomion paikan.

Jatkoimme alaspäin menemistä. Näin että tuli tuhosi kerrosta, jossa kävelimme. Siitä tuli mutaa ja liekkejä. Paikassa oli myös hirveä löyhyä. Olimme todella poissa tolaltamme ja pahoinvoivia hajun ja ihmisten huutojen takia.

Näimme kaukana miehen, joka oli vyötäröön saakka palavassa mudassa. Aina kun hän otti kätensä sieltä pois, liha putoili mutaan, pois hänen luistaan. Näimme harmaata sumua hänen luurankonsa sisällä, joten kysyimme Herralta mitä se oli. Tämän tyyppistä sumua oli jokaisen ihmisen sisällä Helvetissä. Herra kertoi sen olevan heidän sielunsa vankina syntisessä ruumiissa, kuten on kerrottu Ilm 14:11 ”*Ja heidän vaivansa savu on nouseva aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä, jotka petoa ja sen kuvaa kumartavat, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin.*”

Aloimme ymmärtää monia asioita, jotka olimme jättäneet huomiotta Maan päällä; tärkein ja selvän sanoma oli, että maanpäällinen elämämme määrää missä vietämme iäisyytemme.

Kun kävelimme käsi kädessä Herran kanssa, tajusimme että Helvetissä oli monia eri paikkoja ja eriasteisia kärsimyksiä. Tulimme paikkaan, jossa oli monia sellejä, ja niiden sisällä oli kidutettuja sieluja. Monen tyyppiset demonit kiduttivat noita sieluja. Demonit kirosivat sieluja sanoen: ”*Sinä*

kirottu surkimus, ylistä Saatanaa! Palvele häntä, kuten teit maan päällä ollessasi!” Sielut kärsivät madoista suunnattomasti, ja tuli oli kuin happoa joka puolella heidän kehoansa.

Näimme kaksi miestä yhden sellin sisällä, kummallakin heillä oli tikarit kädessään, joilla he puukottivat toisiaan. He sanoivat toisilleen: *”Sinä kirottu surkimus! On sinun syytäsi että olen täällä! Pakotit minut tänne sokaisemalla minut totuudelta, etkä antanut minun tunnistaa Herraa! Et antanut minun vastaanottaa Herraa! Minulla oli monta tilaisuutta, etkä antanut minun vastaanottaa häntä! Siksi olen täällä, kidutettuna päivin ja öin!”*

Näyssä Herra näytti meille heidän elämänsä maan päällä. Näimme heidät baarissa yhdessä. Heille tuli väittely, josta seurasi riitaa. He olivat jo humalassa. Toinen miehistä otti rikkinäisen pullon ja toinen otti puukon esiin. He tappelivat kunnes he kummatkin olivat kuolettavasti haavoittuneet ja kuolivat. Miehet oli tuomittu toistamaan tuota kohtausta ikuisesti. Heidä kidutettiin myös sillä, että he muistivat Maan päällä olleensa parhaita ystäviä, kuin rakastavia veljiä.

Tahdon kertoa sinulle tänään, että on vain yksi tosiystävä, ja hänen nimensä on Jeesus Nasaretilainen. Hän on oikea ystävä. Hän on uskollinen ystävä, joka on kanssasi jokaisena hetkenä.

Kävellessämme eteenpäin, näimme toisen sellin sisällä naisen, joka pyöriskeli mudassa. Hänen hiuksensa olivat aivan sotkuiset ja mudassa. Saman sellin sisällä oli iso, lihava käärme. Se tuli naista lähelle, ympäröi hänen kehonsa, ja meni hänen sisälleen aloittaen alhaalta. Hänet pakotettiin sukupuoliyhteyteen tuon käärmeen kanssa. Tuossa paikassa kaikki miehet ja naiset, jotka olivat eläneet aviorikoksessa, pakotettiin toistamaan sitä siellä. Heidän täytyi tehdä se kuitenkin käärmeiden kanssa, joilla oli 15 senttimetrin piikit. Käärme tuhosi naisen ruumista joka kerta kun se meni hänen sisälleen. Hän itkien huusi Herralle ja pyysi Häntä lopettamaan tämän. Hän ei tahtonut kärsiä enempää. *”Lopeta tämä! En tee sitä enää! Pyydän! Lopeta tämä!”*, hän rukoillen pyysi Herraa kun käärme meni häneen sisälle ja tuhosi hänen ruumistaan uudestaan ja uudestaan.

Yritimme peittää korvamme hänen huudoiltaan, mutta me silti kuulimme ne. Yritimme vielä paremmin peittää korvamme, mutta se ei auttanut. Sanoimme Herralle: *”Pyydämme Herra, emme tahdo enää nähdä emmekä kuulla tätä! Pyydämme!”* Herra sanoi: ***”On välttämätöntä että näette tämän, jotta voitte kertoa muille, koska minun omiani tuhotaan, minun omiani jättävät huomiotta todellisen pelastuksen, todellisen tien pelastukseen.”***

Kävelimme eteenpäin ja näimme jättimäisen järven, jossa oli tuhansia ja tuhansia ihmisiä liekkien keskellä. He heiluttivat käsiään pyytäen apua, mutta paikan yllä lensi paljon demoneja. Nämä demonit käyttivät keihäitä, joissa oli S-kirjaimen muotoinen kärki, satuttaakseen järvessä olevia ihmisiä. Demonit pilkkasivat ja kirosivat heitä sanoen: *”Sinä kirottu surkimus! Nyt sinun täytyy palvoa Saatanaa! Ylistä häntä, ylistä häntä kuten maan päällä ollessasi!”* Siellä oli tuhansia ja tuhansia ihmisiä. Olimme niin peloissamme, ja meistä tuntui, että jos emme pitäisi kiinni Herran kädestä, jäisimme tähän hirvittävään paikkaan. Olimme kauhuissamme asioista joita tunsimme.

Jonkin matkan päässä näimme miehen seisomassa. Hän oli suuressa kivussa ja tuskassa. Hänen yllään lensi kaksi demonia, kiduttaen häntä. Ne tunkivat keihänsä hänen sisälleen ja repivät häneltä kylkiluut irti. He myös pilkkasivat häntä koko ajan. Herra näytti minulle, että miestä kidutettiin, koska hän huolehti koko ajan perheensä puolesta, jonka hän oli jättänyt maan päälle. Mies ei tahtonut perheensä joutuvan siihen paikkaan, jossa hän itse oli. Hän oli huolissaan koska ei ollut koskaan puhunut heille pelastuksen sanomaa. Häntä kidutti muisto siitä, että heillä joskus oli ollut mahdollisuus kuulla tämä sanoma. Hän olisi ollut hyvin tärkeä henkilö kertomaan tämän sanoman

perheelleen, mutta hän oli mieluummin jättänyt sen huomiotta, ja nyt hän oli huolissaan vaimonsa ja poikansa tähden.

Kärsimys jatkui kun demonit leikkasivat häneltä kädet irti ja hän kaatui palavaan mutaan. Hän kiemurteli kuin mato paikasta toiseen, koska palava muta aiheutti kipua. Kuumuudessa hänen lihansa tippui hänen luistaan. Sitten hän alkoi luikerrella kuin käärme, yrittäen päästä pois sieltä. Mutta joka kerta kun hän yritti pakoa, demonit työnsivät hänet takaisin, ja hän joutui yhä syvemmälle mutaan.

Sitten näimme demoneja eräässä paikassa. Jokin sai huomioni kiinnittymään, huomasin että yhdeltä demonilta puuttui siipi. Kysyin Herralta: ”*Herra, miksi tuolta demonilta puuttuu yksi siipi?*” Herra sanoi: ”*Tuo demoni lähetettiin maan päälle yhdessä tarkoituksessa, mutta se ei saavuttanut päämääräänsä, ja eräs Jumalan palvelija heitti sen takaisin helvettiin. Sitten Saatana tuli ja rankaisi sitä, ja leikkasi siltä siiven pois.*” Sitten ymmärsimme, että kristittyinä meillä on auktoriteetti ja valta Jeesuksen nimessä häätää pois kaikki demonit ja vallat.

Rakkaat ystävät, jotka kuuntelette näitä sanoja juuri nyt, tämä todistus ei ole tarkoitettu tuomitsemaan, vaan pelastamaan, jotta voit testata itsesi ja sydämesi tilan Herran edessä. Tämä on siksi, että voisit muuttaa teitäsi pelastukseksi, eikä tuomioksesi. Nostakaa sydämenne Herran eteen juuri nyt ja tunnustakaa syntinne, jotta jos Herra tuli tässä hetkessä, voisit mennä Hänen mukaansa, sen sijaan että menisit paikkaan, jossa on tuskaa, itkua ja hammasten kiristystä. Siellä tulet todella ymmärtämään miksi Jeesus maksoi niin suuren hinnan Golgatan ristillä.

Näimme Helvetissä paljon ihmisiä, jotka eivät välittäneet siitä, miksi he olivat siellä. Heidän elämänsä olivat täynnä asioita, joita he eivät ajatelleet synteinä. Rakas ystävä, testaa itsesi! Luuletko että valehteleminen, varastaminen ja turhamaisuus ovat sallittuja asioita! Nämä ovat kaikki syntejä Herran silmissä! Rakkaat veljet, kääntykää pois ja lakatkaa tekemästä näitä asioita! Annan teille tämän sanoman, jotta voitte tietoisesti lakata tekemästä syntiä, ja katsoa vielä enemmän Herran kasvoihin.

6. todistus

Ps 62:13 ”*Ja sinun, Herra, on armo; sillä sinä maksat kullekin hänen tekojensa mukaan.*”

Sinä aamuna kun Herra kävi luonamme huoneessa, Hän otti meitä kädestä ja aloimme laskeutua alas. Sydämeni oli aivan täynnä pelkoa, en pysty edes kuvailemaan sitä. Tiesin vain etten voinut löysätä otetta Pelastajani kädestä. Tunsin että Jeesus on minun Elämäni, Valoni ja kaikki toivoni oli Hänessä; muuten jäisin tuohon paikkaan. En uskonut että koskaan menisin tuohon paikkaan. En edes uskonut koko paikan olemassaoloon. Jopa kristittyinä olin aina kuvitellut että kiirastuli oli Helvetti, mutta Jumala näytti minulle Helvetin todellisuuden.

Kun saavuimme Helvettiin, tunsin kuinka se paikka tärisi. Kaikki demonit juoksivat piiloon, koska mikään niistä ei kestänyt Herran läsnäoloa. Kuulimme vangittujen sielujen huutavan vielä äänekkäämmin, koska he tiesivät että Jeesus Nasaretilainen oli siellä. He kaikki tiesivät, että oli tasan yksi henkilö, joka voisi saada heidät ulos. Heillä oli se toivo, vaikka se olikin valheellista.

Kävelimme käsi kädessä Jeesuksen kanssa, ja saavuimme aviorikos-osastolle. Jeesus kääntyi katsomaan naista, joka oli kokonaan tulella peittynyt. Kun Jeesus näki hänet, hän alkoi hitaasti tulla pois tulesta, vaikkakaan hänen kärsimyksensä ei koskaan loppunut. Näimme että hän oli täysin

alaston, ja näimme kaikki hänen fyysiset piirteensä. Hänen kehonsa oli aivan likainen, ja hän haisi. Hänen hiuksensa olivat ihan sekaisin, ja hänellä oli vihreänkeltaista mutaa yllään. Silmät puuttuivat ja huulet olivat tippumassa palasina pois. Hänellä ei ollut korvia, reiät ainoastaan. Käsillään, jotka olivat mustaksi hiiltyneet luut, hän otti naamastaan tippuvaa lihaa, ja yritti laittaa takaisin. Mutta tämä sattui häneen vielä enemmän.

Sitten hän tärisi ja huusi vielä enemmän; hänen huutonsa ei koskaan lakannut. Hän oli täynnä matoja, ja käärme oli kietoutunut hänen kätensä ympärille. Käärme oli hyvin paksu, ja sillä oli piikkejä ruumiinsa ympärillä. Naisella oli numero 666 kaiverrettuna hänen kehoonsa; Pedon luku, joka on mainittu ilmestyskirjassa. (Ilm 13:16–18) Hänellä oli myös metallilaatta rinnassaan, joka oli tehty tuntemattomasta metallista, ja joka ei kulunut tulessa. Laatassa luki jotakin oudolla kielellä, mutta me ymmärsimme mitä siinä luki. Siinä luki: **”Olen täällä aviorikoksesta.”**

Kun Jeesus näki hänet, Hän kysyi tältä: **”Elena, miksi olet tässä paikassa?”** Samalla kun Elena vastasi Herralle, hänen kehonsa väänteledi hänen kärsimystensä aiheuttamasta kivusta. Hän sanoi olevansa siellä aviorikoksesta. Hän pyysi Herralta anteeksiantoa uudestaan ja uudestaan.

Sitten aloimme nähdä hänen kuoleman hetkeänsä. Kun hän kuoli, hän oli rakastelemassa rakastajansa kanssa, koska luuli asuinkumppaninsa lähteneen matkalle. Kuitenkin, asuinkumppani tuli töistä kotiin, ja löysi hänet jonkun toisen kanssa. Sitten hän meni keittiöön, otti ison veitsen ja löi sen Elenan selkään. Hän kuoli ja hänet vietiin Helvettiin, juuri sellaisena kuin hän oli kuollessaan; täysin alastomana.

Helvetissä kaikki materialisoitui, ja hänellä oli vieläkin tuo iso veitsi selässään, aiheuttaen suurta kipua. Tähän mennessä hän oli ollut Helvetissä jo seitsemän vuotta ja hän pystyi muistamaan jokaisen hetken elämästään ja kuolemastaan. Hän muisti myös kun joku yritti kertoa hänelle Jeesuksesta; että Hän on ainoa, joka voisi pelastaa hänet. Mutta nyt oli liian myöhäistä hänelle ja kaikille muille Helvetissä.

Jumalan sana puhuu paljon aviorikoksesta, huorintekemisestä, ja se on hyvin selvä. Aviorikos on sitä, kun harjoittaa seksuaalista kanssakäymistä avioliiton ulkopuolella. 1Kor 6:13 ”*Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten; ja Jumala on tekävä lopun niin toisesta kuin toisestakin. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herra ruumista varten.*” Myös 1Kor 6:18 ”*Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan.*”

Kun Jeesus lopetti puhumisen hänen kanssaan, hänet peitti iso tulinen peitto, emmekä enää nähneet häntä. Mutta me kuulumme äänen kun hänen lihansa paloi ja ne hirvittävät huudot, en voi edes kuvailla niitä sanoin.

Samalla kun kävelimme kävelemistä Jeesuksen kanssa, Hän näytti meille kaikki ihmiset siellä: epäjumalanpalvelijat, ne jotka käyttivät ja harjoittivat noituutta, moraalittomat, avionrikkojat, valehtelijat ja homoseksuaalit. Olimme hyvin peloissamme, ja ainoa asia mitä halusimme, oli lähteä pois. Mutta Jeesus aina sanoi että oli välttämätöntä katsoa, jotta voisimme kertoa muille, niin että he uskoisivat.

Jatkoimme Jeesuksen kanssa, pitäen hänen kädestään yhä tiukemmin kiinni. Tulimme osastolle, joka todella teki vaikutuksen minuun. Näimme nuoren 23-vuotiaan miehen, joka oli tulessa vyötäröstä alaspäin. Emme nähneet mitkä hänen kärsimyksensä tarkalleen olivat, mutta numero 666 oli kaiverrettu hänen rintaansa. Hänellä oli myös metallilaatta rinnassaan, ja siinä luki: **”Olen täällä**

koska olen normaali". Kun hän näki Jeesuksen, hän kurotti käsillään kohti Jeesusta anoen armoa. Jumalan sana sanoo San 14:12 ”*Miehen mielestä oikea on monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie.*”

Kun luimme laatassa olevan tekstin ”**Olen täällä koska olen normaali**”, kysyimme Herralta: ”*Herra, miksi? Miten voi olla mahdollista, että tuo mies on täällä tuosta syystä?* Sitten Jeesus kysyi häneltä: ”**Andrew, miksi olet tässä paikassa?**” Hän vastasi: ”*Jeesus, kun olin maan päällä, ajattelin että vain tappaminen ja varastaminen ovat syntejä, enkä siksi koskaan yrittänyt lähestyä sinua.*” Ps 9:18 sanotaan ”*Jumalattomat peräytyvät tuonelaan, kaikki pakanat, jotka unhottavat Jumalan.*”

Andrew teki suuren virheen luokitellessaan synnit, kuten monet ihmiset tänä päivänä. Raamattu sanoo hyvin selkeästi, että synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja iankaikkinen elämä. (Room 6:23) Kun Raamattu puhuu synnistä, se ei koskaan luokittele syntejä, koska ne ovat kaikki vain syntejä. Andrewilla oli mahdollisuus tuntea ja vastaanottaa Jeesus, mutta hän ei tarttunut tilaisuuteen, jonka Jumala oli antanut hänelle. Ehkä hänellä oli tuhat mahdollisuutta tuntea Herra, muttei koskaan tahtonut, ja siksi hän oli täällä. Sitten iso tulinen peitto peitti hänen ruumiinsa, emmekä enää koskaan nähneet häntä.

Jatkoimme kävelemistä Jeesuksen kanssa. Jonkin matkan päässä näimme jotakin tippuvan, aivan kuin palasia jotain materiaalia. Kun tulimme lähemmäs, näimme, että ne olivat ihmisiä, jotka tippuivat Helvettiin juuri sillä hetkellä. Ihmisiä, jotka olivat juuri kuolleet Maan päällä ilman, että olivat vastaanottaneet Jeesuksen sydämiinsä, saapui Helvettiin.

Näimme nuoren miehen, jota kohti juoksivat monet demonit. Ne tuhosivat hänen kehoansa. Hetkessä hänen kehonsa täyttyi madoilla. Hän huusi: ”*Ei! Mitä tämä on? Lopettakaa! En tahdo olla tässä paikassa!*

Lopettakaa! Tämän täytyy olla unta! Viekää minut pois täältä!” Hän ei edes tiennyt olevansa kuollut ja että oli kuollut ilman Jeesusta sydämessään. Demonit pilkkasivat häntä ja kiduttivat hänen ruumistaan. Numero 666 ilmestyi hänen otsaansa, ja metallilaatta hänen rintaansa. Vaikkemme nähneetkään syytä miksi hän oli tullut Helvettiin, tiesimme varmaksi, ettei hän enää koskaan pääsi sieltä pois.

Herra kertoi meille, että näiden Helvetissä olevien ihmisten kärsimykset tulisivat olemaan Tuomiopäivänä vielä pahemmat. Jos he kärsivät niin hirvittävää tuskaa nyt, en voi edes kuvitella kuinka he tulevat kärsimään Tuomiopäivänä.

Emme nähneet siellä lainkaan lapsia. Näimme vain tuhansia ja tuhansia nuoria ihmisiä; miehiä ja naisia eri kansallisuuksista. Siitä huolimatta Helvetissä ei ole kansallisuuksia tai yhteiskuntaluokkia, kaikki tulevat kärsimään ja rangaistuksi. Oli eräs asia, jota kaikki halusivat, ja se oli mahdollisuus päästä pois edes sekunniksi. He myös halusivat saada pisaran vettä raikastamaan heidän kieliään, kuten raamatunkertomuksessa rikkaasta miehestä. (Luuk 16:19) Mutta se ei ollut enää mahdollista. He olivat valinneet missä tahtoivat viettää iäisyytensä. He olivat päättäneet viettää sen ilman Jumalaa. Jumala ei koskaan lähetä ketään Helvettiin, jokainen menee sinne omien tekojensa perusteella. Gal 6:7 ”*Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.*”

Tänään sinulla on mahtava mahdollisuus muuttaa ikuista kohtaloasi. Jeesus on vielä saavutettavissa, ja Raamattu sanoo, että kun meillä vielä on elämä, meillä on myös toivoa. Tänään sinulla on elämä, älä menetä tätä mahdollisuutta, se voi olla viimeisesi.

Jumalan siunausta.
